

Sygn. akt I C 669/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 maja 2016 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Aneta Fiałkowska – Sobczyk

Protokolant: Samanta Czaus

po rozpoznaniu w dniu 17 maja 2016 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa T. G.

przeciwko R. M.

o nakazanie

oddala powództwo.

Na oryginale właściwy podpis.

Sygn. akt I C 669/15

UZASADNIENIE

Po ostatecznym sprecyzowaniu żądania powód T. G. domagał się nakazania pozwanemu R. M., aby przeprosił powoda w komunikacie sędziowskim przeznaczonym do wszystkich sędziów bokserskich w (...) Związku (...) za to, że odsunął powoda od sędziowania w walkach bokserskich oraz od pełnienia przez powoda funkcji Supervisora na terenie (...) Związku (...). Ponadto powód wniósł o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu.

W uzasadnieniu swego żądania powód wskazał, że od 1980 r. pełni funkcję sędziego bokserskiego oraz posiada uprawnienia sędziego instruktora i Supervisora, to jest sędziego głównego zawodów. Tymczasem, odkąd w 2010 r. wiceprezesem do spraw sędziowskim w (...) Związku (...) został pozwany, powód nie jest wyznaczony do sędziowania na zawodach. Pozwany kompromituje i ośmiesza powoda przed innymi sędziami, ponadto pomógł powoda o przywłaszczenie pieniędzy przeznaczonych na licencje bokserskie.

Z odpowiedzi na pozew R. M. wynika, że domagał się on oddalenia powództwa w całości.

Pozwany podniósł, że powód wprawdzie opłacił licencję Supervisora na 2014 r., ale nie złożył wymaganych dokumentów w (...) Związku (...) w W., a za 2015 r. w ogóle nie opłacił licencji. Tym samym nie mógł być wyznaczony do sędziowania zawodów bokserskich na terenie (...) Związku (...). Przyczyną niedopuszczenia powoda do sędziowania był więc wyłącznie brak licencji. Pozwany zaznaczył ponadto, że jedynym organem, który przyznaje licencje w boksie amatorskim, jest (...) Związek (...).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód T. G. od 1980 r. jest sędzią bokserskim. Posiada również uprawnienia sędziego instruktora. Ponadto powód działał w strukturze (...) Związku (...). Przez dwie kadencje, od 2000 r. do 2008 r., pełnił funkcję prezesa do spraw sędziowskich.

(dowód: zeznanie powoda, e-protokół z 26 kwietnia 2016 r. 00:02:24-00:23:21, CD k. 85);

W 2008 r. prezesem do spraw sędziowskich (...) Związku (...) wybrany został pozwany R. M..

(dowód: zeznanie powoda, e-protokół z 26 kwietnia 2016 r. 00:02:24-00:23:21, CD k. 85);

W dniu 15 grudnia 2011 r. powód złożył do Zarządu (...) Związku (...) skargę na pozwanego. Powód zarzucił, że pozwany nie wyznacza go do sędziowania walk bokserskich w okręgu (...).

(dowód: skarga powoda z dnia 15 grudnia 2011 r. k. 9);

Powód zwracał się do Zarządu (...) Związku (...) o wyjaśnienie czynności podejmowanych przez pozwanego jako wiceprezesa do spraw sędziowskich, w tym zabrania mu przez pozwanego działań w wydziale sędziowskim.

(dowód: pismo powoda z dnia 5 kwietnia 2011 r. k. 41);

Na Ogólnym Zebraniu Sędziów Okręgu (...) w 2012 r. miało nastąpić wręczenie powodowi dyplomu w związku z zakończeniem sędziowania.

(dowód: komunikat Zarządu (...) Związku (...) z maja 2012 r. k. 45);

W styczniu 2012 r. Zarząd oraz Wydział Sędziowski (...) Związku (...) złożyli powodowi podziękowania za wieloletnie wzorowe sędziowanie walk bokserskich oraz działalność dla dobra boksu.

(dowód: podziękowania ze stycznia 2012 r. k. 91);

W 2012 r. powód uzyskał tytuł Sędziego Honorowego (...) Związku (...), jako dowód wysokiej klasy sędziowskiej reprezentowanej na zawodach bokserskich i wyraz szacunku za wkład w rozwój polskiego pięściarstwa.

(dowód: dyplom przyznania tytułu sędziego honorowego k. 90);

W dniu 31 października 2012 r. powód złożył na pozwanego kolejną skargę do Zarządu (...) Związku (...). Powód zarzucił, że pozwany pomówił go o przywłaszczenie pieniędzy na licencje sędziowskie.

(dowód: skarga powoda z dnia 31 października 2012 r. k. 42-43);

W dniu 27 czerwca 2013 r. pozwany pisemnie przeprosił powoda za słowa wypowiedziane na Ogólnym Zebraniu Sędziów (...) Związku (...) w maju 2012 r., dotyczące opłat za licencje sędziowskie.

(dowód: pismo pozwanego z dnia 27 czerwca 2013 r. k. 7);

Powód wziął udział w szkoleniu przeprowadzonym przez Wydział Sędziowski (...) Związku (...) w okresie od 8 do 10 listopada 2013 r., które zakończyło się egzaminem. Egzamin potwierdził, że powód spełnia wymogi Supervisora szczebla okręgowego.

(dowód: komunikat (...) Związku (...) nr (...)k. 8);

W 2013 r. odbyły się wybory do Zarządu (...) Związku (...), w których powód uzyskał liczbę głosów uprawniającą do powołania do zarządu.

(dowód: zeznanie powoda, e-protokół z 26 kwietnia 2016 r. 00:02:24-00:23:21, CD k. 85);

Z dniem 1 kwietnia 2014 r. powód został zawieszony w kompetencjach wiceprezesa do spraw sędziowskich (...) Związku (...), dotyczących możliwości wyznaczania sędziów oraz delegatów sportowych na turnieje oraz inne zawody

boksyerskie, do czasu kolejnych wyborów Zarządu (...) Związku (...). Decyzja o zawieszeniu została podpisana przez pełniącego obowiązki Prezesa Zarządu F. J.. Do podejmowania powyższych decyzji wyznaczony został pozwany.

(**dowód:** decyzja (...)Związku (...)nr (...)z dnia 1 kwietnia 2014 r. k. 46);

Powód nie odwołał się od powyższej decyzji.

(**dowód:** zeznanie powoda, e-protokół z 26 kwietnia 2016 r. 00:02:24-00:23:21, CD k. 85);

W 2014 r. w Ś. miały miejsce międzynarodowe zawody boksyerskie. Ich organizator wyraził wolę, aby powód sprawował na nich funkcję sędziego.

(**dowód:** zeznanie powoda, e-protokół z 26 kwietnia 2016 r. 00:02:24-00:23:21, CD k. 85, zeznanie pozwanego, e-protokół z 26 kwietnia 2016 r. 00:23:21-00:30:25, CD k. 85)

Pozwany skonsultował się w tej sprawie z (...) Związkiem (...) i uzyskał odpowiedź, że powód nie może sędziować zawodów tej klasy, bowiem powód nie przedłożył w (...) Związku (...) licencji Supervisora. Z powodu braku licencji powód nie był powoływany do sędziowania zawodów boksyerskich jako Supervisor.

(**dowód:** zeznanie pozwanego, e-protokół z 26 kwietnia 2016 r. 00:23:21-00:30:25, CD k. 85);

W dniu 25 września 2015 r. Wiceprezes (...) Związku (...) do spraw sportowych poinformował powoda, że w sprawie licencji Supervisora Okręgowego powinien kontaktować się z Biurem (...) Związku (...). Równocześnie zaznaczył, że nadanie numeru licencji następuje po uiszczeniu opłaty i przedłożeniu stosownych dokumentów.

(**dowód:** pismo (...) Związku (...) z 25 września 2015 r. k. 62-63);

W 2015 r. powód wytoczył przeciwko (...) Związkowi (...) powództwo o nakazanie wydania licencji Supervisora.

(**dowód:** zeznanie powoda, e-protokół z 26 kwietnia 2016 r. 00:02:24-00:23:21, CD k. 85);

W dniu 20 kwietnia 2016 r. (...) Związek (...) poinformował pozwanego, jako Prezesa do spraw sędziowskich (...) Związku (...), że organizator zawodów międzynarodowych w Ś. w październiku 2014 r. nie zwracał się pisemnie o zgodę odnośnie składu zawodniczego i osób funkcyjnych, mimo że taki obowiązek wynikał z Regulaminu Sportowego (...) Związku (...). Nadto poinformował, że powód nie mógł pełnić funkcji Delegata (...) na wyżej wymienionych zawodach, gdyż legitymuje się klasą Okręgową Delegata (...), podczas gdy zawody miały charakter międzynarodowy, wymagający klasy o dwa szczeble wyższej niż okręgowa.

(**dowód:** pismo z dnia 20 kwietnia 2016 r.)

W latach 2011 – 2013 powód sędziował na następujących zawodach:

- w lutym 2011 r. na Mistrzostwach Polski Kobiet w G.,
- w marcu 2011 r. na Mistrzostwach Polski Seniorów w K.,
- w sierpniu 2011 r. na Grand Prix Seniorów w P.,
- w maju 2013 r. na eliminacjach do olimpiady młodzieży w Ł.,
- w czerwcu 2013 r. na meczu boksyerskim W. F.we W.,
- w czerwcu 2013 r. na Turnieju Kogucim w O..

(**dowód:** zeznanie pozwanego, e-protokół z 26 kwietnia 2016 r. 00:23:21-00:30:25, CD k. 85)

Do sędziowania walk bokserskich uprawnieni są sędziowie wyznaczeni przez Wydział Sędziowski (...) Związku (...) lub właściwy Wydział Sędziowski (...) Związku (...).

Zmiana obsady sędziowskiej może nastąpić jedynie w szczególnie uzasadnionych przypadkach. Zmiany dokonuje Wydział Sędziowski (...) Związku (...)/ (...) Związku (...) w zależności od rangi zawodów.

Sędzia nie może zostać dopuszczony do wykonywania funkcji sędziego bokserskiego jedynie w wyjątkowych przypadkach (§ 25 ust. 1 do 3 Regulaminu).

(dowód: regulamin (...) Związku (...) k. 47-48)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Z ustaleń faktycznych poczynionych przez Sąd wynika, że powód domagał się nakazania złożenia przez pozwanego przeprosin, w związku z naruszeniem dóbr osobistych powoda.

Stosownie do art. 23 k.c. dobra osobiste człowieka, jak w szczególności zdrowie, wolność, cześć, swoboda sumienia, nazwisko lub pseudonim, wizerunek, tajemnica korespondencji, nietykalność mieszkania, twórczość naukowa, artystyczna, wynalazcza i racjonalizatorska, pozostają pod ochroną prawa cywilnego niezależnie od ochrony przewidzianej w innych przepisach. Ten, czyje dobro osobiste zostało naruszone może żądać, ażeby osoba, która dopuściła się naruszenia, dopełniła czynności potrzebnych do usunięcia jego skutków, w szczególności ażeby złożyła oświadczenie odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie. Na zasadach przewidzianych w kodeksie może on również żądać zadośćuczynienia pieniężnego lub zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej na wskazany cel społeczny (art. 24 § 1 k.c.).

Przesłankami udzielenia ochrony dóbr osobistych są w świetle powyższych przepisów: istnienie dobra osobistego, zagrożenie lub naruszenie tego dobra oraz bezprawność zagrożenia lub naruszenia. Obowiązek wykazania istnienia dobra osobistego podlegającego ochronie oraz jego zagrożenia lub naruszenia obciąża zgodnie z art. 6 k.c. pokrzywdzonego, w tym przypadku powoda. Zgodnie bowiem z przepisem art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Również w świetle art. 232 k.p.c., strony obowiązane są wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Tymczasem pozwany może bronić się, wykazując, że jego zachowanie nie było bezprawne.

W oparciu o zgromadzony materiał dowodowy Sąd stwierdził, że powód nie sprostował ciężącym na nim obowiązkom dowodowym. Powód dopatrywał się naruszenia jego dóbr osobistych w niedopuszczeniu go do sędziowania w zawodach bokserskich jako Supervisor.

W pierwszej kolejności należy zaznaczyć, że powód nie sprecyzował nawet, jakie jego dobra osobiste zostały zagrożone czy naruszone przez pozwanego. Jakkolwiek przepis art. 23 k.c. zawiera otwarty katalog dóbr osobistych, to jednak powód powinien dokładnie określić naruszone dobro osobiste, wskazać tę wartość, która wyraźnie została zaopatrzona w ochronę przewidzianą w art. 23 k.c. Z pozwu nie wynika zaś, ochrony jakiego dobra osobistego domaga się powód. Skupił się on wyłącznie na działaniu pozwanego, które w jego ocenie prowadziło do naruszenia, to jest na niedopuszczeniu go do sędziowania na zawodach bokserskich. Nie sprecyzował już jednak, do naruszenia jakiego dobra prowadziło to działanie. Brak powołania do sędziowania, sam w sobie nie stanowi bowiem naruszenia dobra osobistego, choć oczywiście może do takiego naruszenia prowadzić. Aby jednak Sąd mógł przystąpić do oceny, czy działanie takie naruszyło dobra osobiste powoda, musi wiedzieć, jakie dobro powód uważa za naruszone. Tymczasem nie wiadomo, czy powód uważa, że naruszona została jego godność, dobre imię czy też inne dobro. Powód twierdził, że pozwany dąży do jego skompromitowania i ośmieszenia. Nie jest jednak rolą Sądu poszukiwanie i nazywanie dobra osobistego, skoro jego istnienie i naruszenie udowodnić ma powód. Przesłanka w postaci istnienia zasługującego na ochronę dobra osobistego nie została więc przez powoda wykazana.

W konsekwencji powyższego nie zostało też udowodnione, że brak dopuszczenia do sędziowania naruszył dobra osobiste powoda. Tym bardziej, że przyczyną braku powołania powoda na funkcję tzw. Supervisora, było nieposiadanie przez niego stosownej licencji. Jak wynika z materiału dowodowego, powód zdał egzamin potwierdzający wymogi Supervisora szczebla okręgowego. Postępowanie dowodowe nie wykazało jednak, że powód uzyskał licencję Supervisora. Jak zeznał pozwany, powód nie przedłożył stosownych dokumentów, które niezbędne są do uzyskania licencji. Również zeznanie powoda potwierdza, że nie dysponuje on niezbędną licencją. Powód zeznał bowiem, że wystąpił przeciwko (...) Związkowi (...) o wydanie licencji. Niezależnie więc od spełnienia przez niego wymogów materialnych i formalnych Supervisora, powodowi do chwili obecnej takiej licencji nie wydano. Tylko zaś nadanie licencji uprawniało do sędziowania na tym stanowisku. Pozwany jako prezes do spraw sędziowskich uprawniony był do wyznaczania sędziów, ale zgodnie z przepisami. Nie mógł wyznaczyć powoda na stanowisko Supervisora, mimo pozytywnego złożenia przez niego egzaminu, skoro powodowi nie nadano licencji. Uprawnionym do nadania licencji jest zaś wyłącznie (...) Związek (...). Dla oceny działania pozwanego nie jest przy tym istotne, czy (...) Związek (...) zasadnie, czy niezasadnie nie wydał licencji. Istotne jest, że powód jej nie posiadał, w konsekwencji czego nie mógł pełnić funkcji Supervisora. Niewyznaczanie powoda do pełnienia funkcji sędziego głównego zawodów miało więc obiektywną podstawę, to jest brak licencji Supervisora. Powód sędziował bowiem w innych zawodach w latach 2011 do 2013, jak zeznał pozwany. Były to Mistrzostwa Polski Kobiet w G., Mistrzostwa Polski Seniorów w K. czy eliminacje do olimpiady młodzieży w Ł.. Powód sędziował też na terenie D. – w O. i we W., czemu nie zaprzeczył. Nie był więc zupełnie odsunięty od sędziowania. Nawet jednak zakładając, że do sędziowania w powyższych zawodach powód powołany był przez (...) Związek (...), a nie przez pozwanego pełniącego funkcję prezesa do spraw sędziowskich w (...) Związku (...), to powód nie wykazał, że pozwany pomijał go przy wyznaczaniu składów sędziowskich również na inne funkcje niż Supervisor. Nie jest wiadome, do jakiej ilości i jakiej rangi turniejów pozwany wyznaczał w spornym okresie sędziów. Dopiero takie wiadomości pozwoliłyby na ewentualne ustalenie, czy powód był w nich pomijany jako sędzia zwykły, a jeśli tak, z jakiego powodu. Powód powoływał się jedynie na odsunięcie go od sędziowania na międzynarodowych zawodach w Ś. w 2014 r. Jak zeznał pozwany, brak zgody wynikał jednak z faktu, że powód miał uprawnienia delegata szczebla okręgowego, a nie międzynarodowego. Tymczasem turniej rozgrywany był na szczeblu międzynarodowym. Ponadto pozwany podjął taką decyzję po konsultacji z (...) Związkiem (...). Przyczyny odmowy potwierdza również pismo (...) Związku (...) z 20 kwietnia 2016 r., z którego wynika, że na moment przeprowadzenia zawodów, powód posiadał jedynie uprawnienia delegata okręgowego. Odmowa wyrażenia zgody na sędziowanie przez powoda znów miała więc obiektywną podstawę.

W toku postępowania powód zwracał uwagę na pewnego rodzaju spór między członkami (...) Związku (...), którym niejako uzasadniał zaistniałą sytuację. Nie udowodnił jednak w ocenie Sądu, że przyczyną braku powołania go do sędziowania w charakterze Supervisora czy innego sędziego był właśnie ten konflikt i chęć zdyskredytowania go w środowisku sędziów bokserskich. Powód został z dniem 1 kwietnia 2014 r. zawieszony w kompetencjach wiceprezesa do spraw sędziowskich (...) Związku (...), dotyczących możliwości wyznaczania sędziów oraz delegatów sportowych na turnieje oraz inne zawody bokserskie. Decyzja ta została jednak podjęta nie przez pozwanego, a pełniącego obowiązki prezesa F. J.. Powód nie odwołał się zresztą od tej decyzji. Przede wszystkim decyzja ta nie miała jednak bezpośredniego przełożenia na wyznaczanie powoda do sędziowania. Powód zawieszony był jedynie w prawach członka zarządu, ale nie jako sędzia bokserski. Nie zostało zdaniem Sądu udowodnione, by spór ten miał wpływ na decyzje pozwanego co do wyznaczania składów sędziowskich. Jak wynika z materiału dowodowego, przyczyną działań pozwanego nie była chęć poniżenia powoda w opinii publicznej, w szczególności w środowisku sędziowskim, a brak nadania powodowi stosownych licencji. W świetle powyższego, zdaniem Sądu niedopuszczenie powoda do sędziowania na stanowisku Supervisora nie było w stanie naruszyć jego dóbr osobistych.

W świetle powyższego nie sposób stwierdzić, że niedopuszczanie powoda do sędziowania jako Supervisor miało na celu jego poniżenie czy kompromitację w środowisku sędziowskim, a tym samym, że mogło prowadzić do naruszenia jego dóbr osobistych. Nie opierało się bowiem na negatywnej ocenie kompetencji powoda, czy przypisywaniu mu pejoratywnych cech, a na obiektywnych przesłankach formalnych. Powód nie wykazał zaś, że odsunięty był również od sędziowania na innych funkcjach sędziowskich, do których posiadał uprawnienia.

Na marginesie należy zaznaczyć, że w kontekście naruszenia dóbr osobistych powoda Sąd nie oceniał zachowania pozwanego polegającego na ewentualnym pomówieniu powoda o przywłaszczenie pieniędzy przeznaczonych na licencje. Powód nie wskazywał tego zachowania jako naruszającego jego dobra osobiste i warunkującego odpowiedzialność pozwanego, ponadto wyjaśnił, że został przeproszony przez pozwanego.

Podsumowując, powód nie wykazał przesłanek warunkujących udzielenie mu ochrony z art. 24 k.c., a w konsekwencji zasadności dochodzonego roszczenia. Dlatego też Sąd oddalił powództwo.